

[Fr. Kristiansen.]

Sikkerhed for, at man ikke gik stærkere frem, end det var rimeligt i det enkelte Tilfælde. At det under de nuværende vanskelige og dyre Transportforhold kan være vanskeligt at gennemføre en saadan Son- dring, er naturligvis en Ting, der maa tages i Betragtning.

Jeg er ligesom det ærede Medlem Hr. Krarup ikke helt tilfreds med den Affat- telse, som Stk. 7 i § 1 har faaet. Der staar i denne Paragraf:

„Saafremt der ved en af Veterinær- direktoratet foretagen Undersøgelse af en Kvægbesætning opstaar begrundet Mis- tanke om, at Tuberkulose er paaført Be- sætningen ved Smitte fra det Personale, der røgter eller malter Kvæget, er Hus- bonden berettiget til at paalægge vedkom- mende Personer at lade sig lægeundersøge i fornødent Omfang, dog saaledes at even- tuelle Udgifter ved Undersøgelsen skal afholdes af Husbonden. Saafremt nogen af de nævnte Personer nægter at lade sig lægeundersøge eller ikke sørger for, at Undersøgelsen foretages inden for en rimelig, af Husbonden fastsat Frist, kan Husbonden uden Opsigelse ophæve Tje- nesteforholdet.“

Jeg synes, at denne Bestemmelse er meget utilfredsstillende og inkonsekvent. Man griber først ind, naar Skaden er sket med Hensyn til Besætningerne, og noget lig- nende vil sikkert i saadanne Tilfælde ogsaa ske over for Medtjenere og andre Men- nesker, hvem vedkommende til daglig om- gaas. Det rationelle synes at ville være, at Husbonden, naar han faar Mistanke om, at en Medhjælper maaske kunde have Tuberkulose, enten fordi han ser daarlig ud eller eventuelt undertiden har Opspyt, har Ret til at forlange vedkommende læge- undersøgt mod selv at afholde de even- tuelle Udgifter derved. Hvis denne Læge- undersøgelse giver til Resultat, at Opspyttet kun stammer f. Eks. fra en lettere Hals- katarr, og vedkommende i øvrigt ikke fejler noget, synes jeg ikke, der vilde ske nogen Skade derved for Medhjælperen, tværtimod, han vilde da faa Troen paa sig selv og sit Helbred bestyrket. Men viser det sig, at Husbondens Frygt virkelig er begrundet og Medhjælperen har Tuber- kulose, ja, da er jo ingen mere interesseret

i at faa det opklaret i Tide end Medhjæl- peren selv, som saa naturligvis straks maa anbringes paa et Sanatorium for ved den udmærkede Pleje der at overvinde Syg- dommen. Den store Betydning for Gaa- dens øvrige Folk først og fremmest og dernæst for Besætningens Sundhed, at han saa tidligt som muligt kommer bort derfra og under kyndig Behandling, maa være indlysende for enhver, og jeg kan ikke se, at en saadan Ændring af dette Stykke vilde være at gaa nogen for nær. Det mest rationelle vilde være, at der altid præsteredes Lægeattest ved Fæstemaalets Indgaaelse, men dette Spørgsmaal ligger jo uden for dette Lovforslags Ramme.

Den Ændring af § 16, Stk. 4, der er foretaget i det andet høje Ting, hilser jeg med Tilfredshed. Naar en Mejerikreds er naaet saa langt med Udrensning, at 80 pCt. af Besætningerne er rene, er det kun rimeligt, at den faar Midler i Hænde over for eventuelt ligegyldige Ejere, Midler, der er tilstrækkeligt effektive til at gøre ved- kommende interesseret i at faa sin Besæt- ning skiftet ud med en reaktionsfri. Og det tror jeg denne Bestemmelse vil være vel egnet til.

Naar dette Arbejde med Rensning for Tuberkulose er skredet saa stærkt frem, som Tilfældet er gennem de senere Aar, er det jo Udtryk for en stor Forstaaelse og en stærk Interesse for Sagen, en For- staaelse og Interesse, der varsler godt for Arbejdet i Fremtiden, og som giver Haab om, at Arbejdet nu inden for en over- skuelig Tid kan føres til Ende, til Gavn for saavel det danske Landbrug som for det hele Samfund.

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Lovforslaget til velvillig Behandling i det kommende Udvalg og til senere Vedtagelse her i Tinget.

J. S. Foget: Den Hjælp, som Kød- loven gennem de senere Aar har ydet til Bekæmpelse af Kvægtuberkulosen, har bragt os et langt Skridt videre. Jeg vil derfor først af alt henstille til den højt- ærede Minister, at man ikke lader denne Lov ophøre foreløbig, selv om nærværende Lovforslag bliver vedtaget, saa meget mere som der jo er Midler nok til Raadighed i den Foud, Landbruget selv har oparbejdet.